Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26557
Copyright: Admont, Benediktinerstift

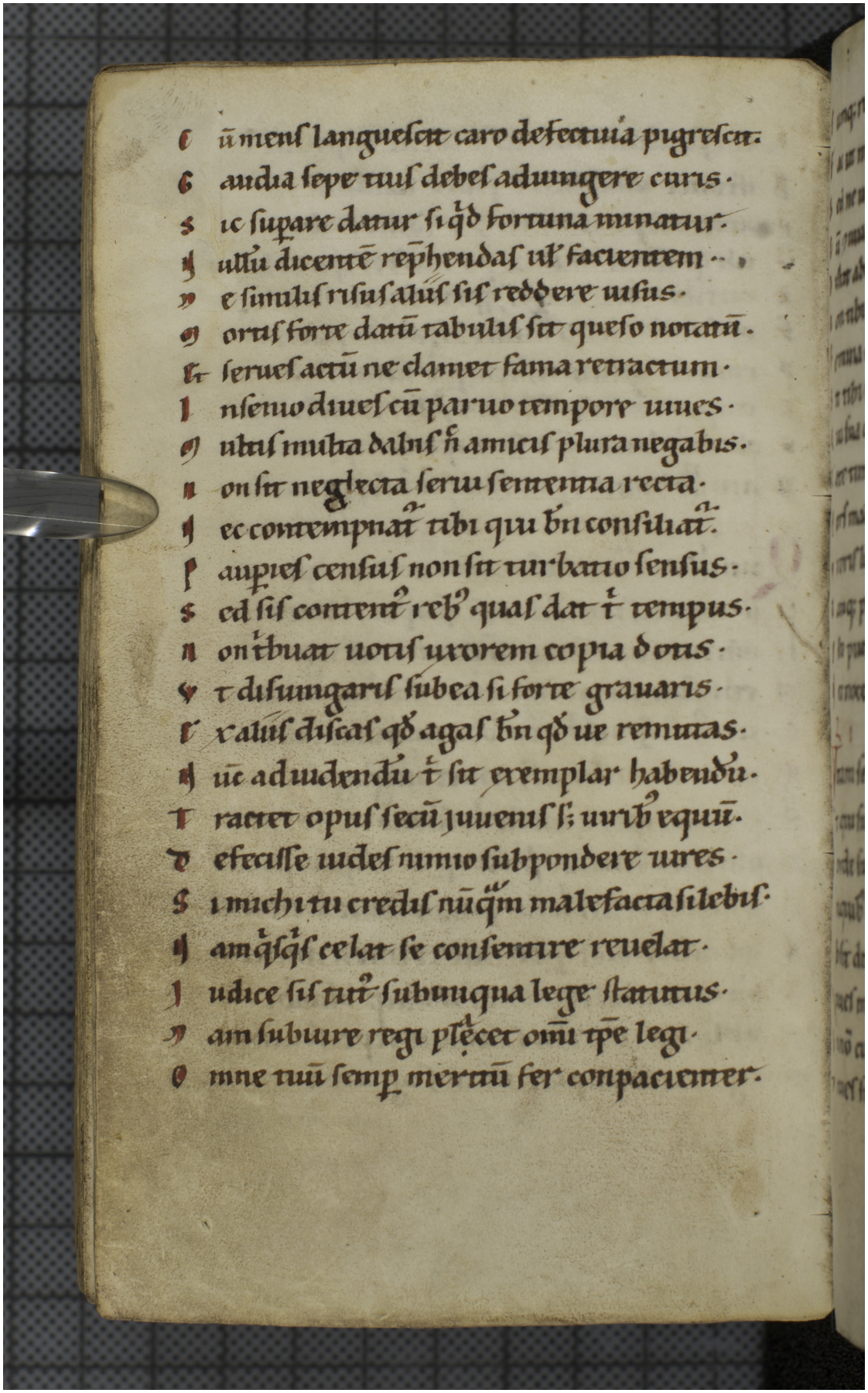

C ū mens languescit caro defectuia pigrescit.
C audia sepe tuus debes adiungere curis.
S ic supare datur si q̄d fortuna minatur.
N ullu dicentē rephendas ul' facientem.
N e similis risus alius sis reddere usus.
O ratis forte datū tabulis sit queso notatū.
S eruet actū ne clamet fama retractum.
I nsenio diues cū paruo tempore uiues.
O ditis multa dabis h̄ amicis plura negabis.
N on sit neglecta seru sententia recta.
N ec contempnat̄ tibi qui bn consiliat̄.
P auperis census non sit turbatio sensus.
S ed sis content̄ reb' quas dat t̄ tempus.
N on tribuat uotis uxorem copia dotis.
V t disiungaris subea si forte grauaris.
V r alius discas q̄d agas bn q̄d ue remittas.
N ūc adiudendu t̄ sit exemplar habendu.
T racter opus secū iuuenis s; uirib equū.
D efecisse iudes nimio subponere uires.
S i michi tu credis nūq̄m malefacta silebis.
N am q̄sq̄s celat se consentire reuelat.
I udice sis tut̄ subiuga lege statutis.
N am subiure regi plēcet omī tpe legi.
O mne tuū semp̄ mertū fer conpacienter.